

всѣкого споредъ достоинството. Той не глѣда на лице, не са взира въ даръ. „Не зрѣтъ на лицѣ, ни жѣ ѣмлетъ даръ.“⁽¹⁾ Богъ е Всепремъдръ, и не са мами отъ хытростъ (лжавство), не са повѣдава отъ страсть, не са измѣна отъ волѣсть. И тѣй Всепремъдрѣтъ, Праведнѣтъ, Всевидѣцѣтъ Богъ обикнѣлъ Иакова, защото предпозналъ Богобгоднѣтъ мѣ мыслѣ: а Исава намразилъ, защото предпозналъ злоправното мѣ намѣреніе. „Ѣ гѣже оубѣ хѣщѣтъ, мѣ лѣтъ.“ Защото предвижда доброто и благопокорливото произволеніе. „Я Ѣ гѣже хѣщѣтъ, ѣ жесточѣтъ.“ Защото предвижда лошето и непокорливото сърдце. Ѣдного прави избранъ сѣдъ, какъто Павла, а дрѣгито безчестенъ сѣдъ: защото го предвижда сѣдъ на гнѣва, който са влече въ погыбель, както Фараонъ. Тѣй са раздѣватъ оныя горѣизавелены дѣмы, и тѣй ги тѣкѣватъ всити, всити Богоносни Отци, най-вече Златовѣтъ въ шестнадесатото слово на дѣватата глава на посланіето къмъ Римляныты. Прочее тѣ дѣмы не показватъ, че или въ Бога нѣма всичкото ценіе да та спаси: или че въ тебе нѣма всичката свободность да са спасишь. Нѣ всѣкога та иска Богъ, Който е челоѣколюбивъ: имай ценіе и ты, като свободенъ, и сѣ такъвъ начинъ всякога си предопредѣленъ. Нѣ исповѣдѣваемы, че Богъ прави, какъто ще, защото е Всемогъщъ: нѣ притова знаемъ и тѣй, че Богъ работи, онова, цо е потрѣбно, защото е Праведенъ. Я ако и да не раздѣваемы Господныты сѣдѣны, които сѣ голѣма бездна: обаче не сѣмненно вѣрваемы, че въ Бога нѣма лиценріѣте.

Когато възлизалъ Исусъ Христосъ въ Иерѣсалимъ: тогава Иаковъ и Иоаннъ, двоероднѣти Христови братѣ, Зеведеевити дѣтца, заедно сѣ майкѣ си Саломѣж, дошли при Него, кланѣли Мѣ са, молили Мѣ са, и Мѣ дѣмали: Искамы, цото Ты, кога сѣднешъ царъ въ слаката Си, да заповѣдашь, единътъ отъ насъ да сѣдне близо до Тебе отдесно, а дрѣгѣтъ отлѣво: какъто да имамы предъ дрѣгиты за себе си първото мѣсто въ засѣданіето. „Хѣщева да ѣдинъ ѣ деснѣю тебѣ, ѣ ѣдинъ ѣ шѣдѣю тебѣ, сѣ дѣва во слѣвѣ Твоеѣ.“⁽²⁾ Това ни хно несмысленно исканъе са ѣвѣно на Исуса негодно, и Той имъ отговорилъ: Не знаете какъво просите. „Не вѣста чѣсѣ прѣсита, нѣсть мое дѣти.“⁽³⁾ Я за кожъ причинъ? и не е ли Той Само-

[1] Второе гл. 10. ст. 17. [2] Мат. гл. 20. ст. 21. [3] Тамже ст. 26.